

УДК 147.73
Юля Довгань
МАУП, Україна

ЛОКАЛЬНЕ ПРАВОВЕ РЕГУЛЮВАННЯ РИНКОВОЇ ЕКОНОМІКИ ЯК ПРОБЛЕМА ГАРМОНІЗАЦІЇ ДЕРЖАВИ І ГРОМАДСЬКОГО СУСПІЛЬСТВА

Yulia Dovgan

LOCAL LEGAL REGULATION OF MARKET ECONOMY AS A PROBLEM HARMONIZATION OF THE STATE AND PUBLIC SOCIETY

Аналіз сучасної системи правового регулювання ринковою економікою в Україні показує, що вона містить в собі потенціал послаблення сфери державного регулювання ринковими відносинами в Україні, і звуження наявних «лишніх» для себе повноважень в економіці. Таким потенціалом є локальне регулювання ринкових відносин як процес децентралізації права на рівні юридичних суб'єктів (МП, СМП, корпорацій, тощо). Локальне регулювання – це вплив на єдиний колектив (виробничий) за допомогою норм, розроблених самим же колективом. Юридичні суб'єкти ринкової економіки розрізняються між собою в залежності від географічного розташування, приналежності до тої чи іншої галузі сегмента ринку, характеру праці. І навіть в межах одного виробничого колективу працівники розрізняються за приналежністю до тої чи іншої соціальної групи, особливостями праці, статтю, віком і т.п. Тому затвердження лише централізованих нормативних актів щодо взаємовідносин між державою і громадянським суспільством в економічній сфері, між самими фізичними особами ринкових відносин не зніме існуючих суперечностей у сфері ринку. Прикладом є ситуація в Україні щодо прийняття Податкового кодексу України. Необхідно доповнювати централізовані юридичні регулятори локальними нормами права з урахуванням поточної ситуації в економіці.

Існують чинники, що перешкоджають розвитку локального правового регулювання ринковою економікою і надмірна зарегульованість ринкових відносин в економіці – не єдина перешкода розвитку локального правового регулювання. Перешкоджає також відсутність достатнього досвіду правотворчої роботи веденням юрисконсультами та юридичними відділами ними переважно договірної роботи. Тому у переважній більшості бізнесових структур відсутня система локально-правових нормативних актів, в якій виражається не тільки воля «власника фірми», але й воля всього трудового колективу.

Локальна зарегульованість життя виробничого колективу не повинна обмежувати свободу дій кожного його працівника. Так, якщо, в посадовій інструкції відобразити повний перелік обов'язків працівника, то адміністрація в нестандартних, позаштатних ситуаціях (одноосібний власник фірми також) не буде мати можливість маневрувати робочою силою та приймати рішення, що направлені на підвищення ринкової ефективності працівників.

В умовах ринку кожне підприємство є відносно незалежним товаровиробником. Воно може приймати самостійно будь-які рішення у межах чинного законодавства. Водночас підприємство зазнає впливу макроекономічних чинників, зовнішнього середовища, ділових партнерів. Тому локальне правове регулювання ринкових відносин їх суб'єктів є початковою умовою ефективності організаційно-методичних засад планування діяльності підприємства.